

Dokument s plenarne sjednice

A9-0147/2021

27.4.2021

IZVJEŠĆE

o osiguravanju ispunjavanja ciljeva u pogledu obveze iskrcavanja iz članka 15.
zajedničke ribarstvene politike
(2019/2177(INI))

Odbor za ribarstvo

Izvjestitelj: Søren Gade

SADRŽAJ

	Stranica
PRIJEDLOG REZOLUCIJE EUROPSKOG PARLAMENTA	3
INFORMACIJE O USVAJANJU U NADLEŽNOM ODBORU	15
POIMENIČNO KONAČNO GLASOVANJE U NADLEŽNOM ODBORU	16

PRIJEDLOG REZOLUCIJE EUROPSKOG PARLAMENTA

o osiguravanju ispunjavanja ciljeva u pogledu obveze iskrcavanja iz članka 15. zajedničke ribarstvene politike (2019/2177(INI))

Europski parlament,

- uzimajući u obzir Komunikaciju Komisije od 7. lipnja 2019. o trenutačnom stanju u području zajedničke ribarstvene politike i savjetovanju o ribolovnim mogućnostima za 2020. (COM(2019)0274),
- uzimajući u obzir komunikaciju Komisije od 16. lipnja 2020. naslovljenu „Prema održivijem ribarstvu u Uniji: trenutačno stanje i smjernice za 2021.” (COM(2020)0248),
- uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 43. stavak 2.,
- uzimajući u obzir Uredbu (EU) br. 1380/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2013. o zajedničkoj ribarstvenoj politici¹,
- uzimajući u obzir Uredbu (EU) 2019/1241 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o očuvanju ribolovnih resursa i zaštiti morskih ekosustava putem tehničkih mjera²,
- uzimajući u obzir izvješća Europske agencije za kontrolu ribarstva (EFCA) u kojima se ocjenjuje usklađenost s obvezom iskrcavanja za Sjeverno more (od 2016. do 2017.), sjeverozapadne vode (od 2016. do 2017.) i skušu u Sjevernome moru i sjeverozapadnim vodama (od 2015. do 2017.),
- uzimajući u obzir izvješća sa sjednice Znanstvenog, tehničkog i gospodarskog odbora za ribarstvo (STECF) (PLEN 20-01, 19-01, 18-01 i 17-01) i njegova izvješća „Procjena godišnjih izvješća država članica o obvezi iskrcavanja (za 2019.)” (Adhoc-20-02), „Praćenje provedbe zajedničke ribarstvene politike” (Adhoc-20-01) i „Procjena zajedničkih preporuka o obvezi iskrcavanja i uredbi o tehničkim mjerama” (STECF-20-04),
- uzimajući u obzir Direktivu Vijeća (EU) 2017/159 od 19. prosinca 2016. o provedbi Sporazuma o provedbi Konvencije o radu u ribolovu iz 2007. Međunarodne organizacije rada³,
- uzimajući u obzir članak pod naslovom „The unintended impact of the European discard ban” („Neželjeni učinak europske zabrane odbacivanja ulova”), objavljen u

¹ SL L 354, 28.12.2013., str. 22.

² SL L 198, 25.7.2019., str. 105.

³ SL L 25, 31.1.2017., str. 12.

- časopisu Međunarodnog vijeća za istraživanje mora „Journal of Marine Science”⁴,
- uzimajući u obzir studiju „Implementation of the EU fisheries control system by Member States (2014-19)” („Provedba sustava kontrole ribarstva EU-a u državama članicama (2014. – 2019.)”) koju je zatražio Odbor za ribarstvo,
 - uzimajući u obzir studije koje je zatražio Odbor za ribarstvo o obvezi iskrcavanja i vrstama koje ograničavaju ribolov više vrsta i mješoviti ribolov u Sjevernome moru⁵, sjeverozapadnim vodama⁶ i jugozapadnim vodama⁷, te studije o zabrani odbacivanja ulova, obvezi iskrcavanja i najvišem održivom prinosu u zapadnom Sredozemnome moru^{8 9},
 - uzimajući u obzir knjigu „The European Landing Obligation – Reducing discards in complex, multi-species and multi-jurisdictional fisheries” („Europska obveza iskrcavanja – smanjenje odbačenog ulova u složenom ribarstvu, ribarstvu više vrsta i ribarstvu u više područja nadležnosti”)¹⁰ objavljenu 2019.,
 - uzimajući u obzir izvješće „A third assessment of global marine fisheries discards” („Treća procjena odbačenog ulova u globalnom morskom ribarstvu”) koje je 2019. objavila Organizacija za hranu i poljoprivredu Ujedinjenih naroda (FAO),
 - uzimajući u obzir članak 54. Poslovnika,
 - uzimajući u obzir izvješće Odbora za ribarstvo (A9-0147/2021),
- A. budući da se ciljem 14.4. unutar 14. cilja održivog razvoja Programa Ujedinjenih naroda za održivi razvoj do 2030. potiče međunarodnu zajednicu da djelotvorno regulira izlov, okonča prelov, nezakonit, neprijavljen i nereguliran ribolov i štetne ribolovne prakse te da provede znanstveno utemeljene planove upravljanja do 2020. radi obnove ribljih stokova u najkraćem roku, najmanje do razina koje mogu proizvesti najviši održivi prinos određen njihovim biološkim značajkama;
- B. budući da procijenjena godišnja količina odbačenog ulova u globalnom morskom ribolovu iznosi 9,1 milijuna tona, što predstavlja 10,8 % godišnjeg prosječnog ulova u razdoblju od 2010. do 2014.; budući da su najniže stope odbačenog ulova zabilježene u ribolovu tune i ostalih pelagijskih vrsta, a najviše u ribolovu rakova; budući da je

⁴ Borges, L., The unintended impact of the European discard ban, ICES Journal of Marine Science, svezak 78., 1. izdanje, siječanj – veljača 2021., str. 134. – 141., <https://doi.org/10.1093/icesjms/fsaa200>

⁵ „Landing Obligation and Choke Species in Multispecies and Mixed Fisheries - The North Sea” („Obveza iskrcavanja i vrste koje ograničavaju ribolov više vrsta i mješoviti ribolov – Sjeverno more”).

⁶ „Landing Obligation and Choke Species in Multispecies and Mixed Fisheries - The North Western Waters” („Obveza iskrcavanja i vrste koje ograničavaju ribolov više vrsta i mješoviti ribolov – sjeverozapadne vode”).

⁷ „Landing Obligation and Choke Species in Multispecies and Mixed Fisheries - The South Western Waters” („Obveza iskrcavanja i vrste koje ograničavaju ribolov više vrsta i mješoviti ribolov – jugozapadne vode”).

⁸ „Discard ban, landing obligation and MSY in the Western Mediterranean Sea - the Spanish case” („Zabrana odbacivanja ulova, obveza iskrcavanja i najviši održivi prinos – slučaj Španjolske”).

⁹ „Discard ban, landing obligation and MSY in the Western Mediterranean Sea - the Italian case” („Zabrana odbacivanja ulova, obveza iskrcavanja i najviši održivi prinos – slučaj Italije”).

¹⁰ Uhlmann, Sven & Ulrich, Clara & Kennelly, Steven. (2019.). Europska obveza iskrcavanja – smanjenje odbačenog ulova u složenom ribarstvu, ribarstvu više vrsta i ribarstvu u više područja nadležnosti: smanjenje odbačenog ulova u složenom ribarstvu, ribarstvu više vrsta i ribarstvu u više područja nadležnosti.

najveća količina odbačenog ulova proizvedena u ribolovu pridnenih riba, a najmanja u ribolovu mekušaca (ne uključujući glavonošce); budući da je godišnja količina odbačenog ulova 1989. godine dosegla vrhunac od približno 18,8 milijuna tona te je do 2014. postupno smanjena na manje od 10 milijuna tona¹¹;

- C. budući da je odbacivanje uobičajena ribarska praksa vraćanja neželjenog mrtvog ili živog ulova u more zbog oštećene ribe, nedoraslosti primjerka (ograničenja u pogledu najmanje veličine), razloga utrživosti, nedostatka kvota ili pravila o sastavu ulova; budući da prije uvođenja obveze iskrcavanja nije bilo dopušteno na plovilu držati nedorasle ribe niti ih iskrcati;
- D. budući da se neželjenim i odbačenim ulovima u znatnoj mjeri nerazumno troše prirodni resursi za ljudsku prehranu te da se njima može negativno utjecati i često negativno utječe na održivost iskorištavanja ribljih stokova i morskih ekosustava i financijsku održivost ribarstva; budući da je određena razina neželjenog usputnog ulova i odbacivanja ulova neizbježna, posebno u mješovitom ribolovu;
- E. budući da povijesno visoke razine odbačenog ulova u određenim ribolovnim sektorima EU-a predstavljaju ozbiljan problem za dugoročnu održivost ribarstva EU-a, što dovodi u pitanje vjerodostojnost ribarstvene politike Unije;
- F. budući da je zabrana prakse povećanja vrijednosti ulova (odbacivanje utržive ribe), koja je uvedena u EU-u 2010., loše provedena;
- G. budući da se zajedničkom ribarstvenom politikom (ZRP), kako je reformirana 2013., osigurava smanjenje negativnog utjecaja ribolovnih aktivnosti na morski ekosustav na najmanju moguću mjeru te se posebno: (a) „postupno eliminira odbačene ulove od slučaja do slučaja, uzimajući u obzir najbolji raspoloživi znanstveni savjet izbjegavanjem i smanjivanjem odbačenog ulova do najmanje moguće mjere i postupnim osiguravanjem iskrcavanja ulova reguliranih komercijalnih vrsta” i (b) „ako je potrebno, na najbolji mogući način iskorištava neželjeni ulov, bez stvaranja tržišta za one ulove koji su manji od minimalne referentne veličine potrebne za očuvanje”;
- H. budući da ne postoje pouzdani podaci o odbačenom ulovu ili znanstveni dokazi koji bi upućivali na to da je provedba obveze iskrcavanja uzrokovala znatno smanjenje neželjenog ulova; budući da je njezina loša provedba mogla dovesti do gubitka vidljivosti ulova u nekim ribolovnim sektorima, smanjenja pouzdanosti znanstvenih savjeta i kvalitete podataka;
- I. budući da je sektor ribarstva napredovao prema postizanju cilja najvišeg održivog prinosa; budući da se 99 % iskrcaja u 2020. u Baltičkom moru, Sjevernome moru i Atlantskom oceanu koji su u isključivoj nadležnosti EU-a i za koje su dostupne znanstvene procjene izvršilo u područjima ribarstva kojima se održivo upravlja; budući da je razina biomase u sjeveroistočnom Atlantiku u pogledu potpuno procijenjenih stokova 2018. bila 48 % viša nego 2003.; budući da i dalje postoje znatni izazovi, posebno u Sredozemnom i Crnome moru, gdje se više oko 75 % znanstveno procijenjenih stokova prekomjerno iskorištava;

¹¹ „A third assessment of global marine fisheries discards” („Treća procjena odbačenog ulova u globalnome morskom ribarstvu”), FAO, 2019.

- J. budući da je u okviru obveze iskrcavanja, koja je postupno uvedena tijekom četiri godine (od 2015. do 2019.), obvezno iskrcati i oduzeti od primjenjivih kvota sav ulov vrsta podložnih ograničenjima ulova i, u Sredozemnom moru, vrsta podložnih pravilu o minimalnim veličinama u vodama EU-a ili u određenim slučajevima plovilima EU-a u međunarodnim vodama te se zabranjuje korištenje nedorasle ribe za izravnu prehranu ljudi;
- K. budući da, prema podacima Znanstvenog, tehničkog i gospodarskog odbora za ribarstvo¹², nisu pružene nikakve informacije o provedbi obveze iskrcavanja u slučaju flota duge plovidbe koje plove izvan voda Unije; budući da je Savjetodavno vijeće za flote duge plovidbe (LDAC) istaknulo da se obveza iskrcavanja u praksi ne primjenjuje na plovila Unije koja plove izvan njezinih voda;
- L. budući da se iskrcana riba manja od minimalne referentne veličine za očuvanje i dalje upotrebljava u proizvodnji ribljeg brašna, hrane za kućne ljubimce ili kao mamac u ribolovu vršama, što stvara nizak ekonomski povrat; budući da su takve alternativne namjene gospodarski izvedive u slučajevima u kojima se proizvodno postrojenje nalazi u blizini iskrcajne luke, no izvedivost opada (ili nestaje) u slučajevima u kojima postoji potreba za logistikom i infrastrukturom za prijevoz ili ulaganjima u nova proizvodna postrojenja¹³;
- M. budući da nekoliko država članica ukazuje na činjenicu da je zakonodavstvo potrebno izmijeniti kako bi se ribu manju od minimalne referentne veličine za očuvanje koja podliježe obvezi iskrcavanja moglo upotrebljavati u humanitarne svrhe;
- N. budući da se u okviru obveze iskrcavanja odbacivanje ulova ne zabranjuje na sveobuhvatan način jer se primjenjuje samo na regulirane vrste (ukupni dopušteni ulov i ribolov reguliran naporom za koje je utvrđena minimalna veličina) te uključuje izuzeća za ribu na kojoj su vidljiva oštećenja koja su prouzročili grabežljivci i za visoku stopu preživljavanja te izuzeće do 5 % *de minimis* u slučajevima u kojima je teško postići povećanja selektivnosti ili kada rukovanje neželjenim ulovom podrazumijeva nerazmjerne troškove; budući da provedba obveze iskrcavanja ovisi i o širokoj primjeni privremenih izuzeća koja zahtijevaju preispitivanje na temelju znanstvene procjene, što donositeljima odluka i ribarskom sektoru oduzima vremena i truda;
- O. budući da se razine odbačenog ulova znatno razlikuju među regijama i vrstama jer je odbačeni ulov minimalan ili jednak nuli u onim vrstama ribolova u kojima sav ulov ili većina ulova ima komercijalnu vrijednost i iskorištava se, kao što je slučaj u malom ili tradicionalnom ribolovu ili u ribolovu za izravnu ljudsku potrošnju;
- P. budući da je u sklopu malog ribolova zaposleno više subjekata i da se upotrebljavaju selektivniji alati, što prouzrokuje manju štetu za okoliš te da mali ribolov ima ključnu društvenu i gospodarsku ulogu, kako se naglašava u Izvješću Opće komisije za ribarstvo Sredozemlja (GFCM) iz 2018. o stanju ribarstva u Sredozemlju i Crnome moru;
- Q. budući da odbacivanje ulova u ribarstvu doprinosi hranjenju raznih lešinarskih vrsta od

¹² „Evaluation of Member States' Annual Reports on the Landing Obligation (for 2019)” („Procjena godišnjih izvješća država članica o obvezi iskrcavanja (za 2019.)”) (STECF-Adhoc-20-02).

¹³ „Market outlets for unwanted catches” („Mogućnosti tržišnog plasmana neželjenog ulova”). EUMOFA. 2020.

ptičjih do mezopelagijskih i bentičkih zajednica koje su važne u trofičkom ekološkom lancu; budući da se u znanstvenoj literaturi zaključuje da smanjenje odbačenog ulova putem obveze iskrcavanja može utjecati na populacije nekoliko vrsta u nekim područjima, ali to općenito nije vjerojatno;

- R. budući da su „vrste koje ograničavaju ribolov” one vrste ili riblji stokovi za koje određena država članica, određena flota ili određeno plovilo ima manje ribolovnih mogućnosti (kvote) od drugih vrsta; budući da bi potpuno i strogo poštovanje obveze iskrcavanja, posebno u mješovitom ribolovu, podrazumijevalo zabranu te vrste ribolova (vrste koje ograničavaju ribolov) nakon što se iscrpi (ograničena) kvota za određenu vrstu kako bi se izbjegao njezin daljnji ulov; budući da je mogućnost ograničavanja u mješovitom ribolovu i dalje ozbiljan problem te je možda pridonijela slaboj provedbi obveze iskrcavanja i ograničila razmjenu kvota među državama članicama, čime se pogoršalo nedovoljno iskorištavanje ribolovnih mogućnosti;
- S. budući da se selektivnošću neće u potpunosti riješiti problemi u takvom ribolovu jer bi u tehničkom smislu moglo biti teško smanjiti ulov stokova koji ograničavaju ribolov, a da pritom ne dođe do velikih gubitaka drugih utrživih vrsta ulova, što bi tim flotama uzrokovalo znatne ekonomske poteškoće; budući da su nedavno donesene zajedničke zalihe kvota usputnog ulova u svrhu suzbijanja pojave vrsta koje ograničavaju ribolov, pri čemu njihovu učinkovitost još treba procijeniti;
- T. budući da je moguće znatno smanjiti količinu neželjene ribe ulovljene u mrežu i utovarene na plovilo prvenstveno putem mjera prostornog i vremenskog izbjegavanja i tehničke selektivnosti, čime se smanjuju vrijeme rukovanja teretom, potrošnja goriva i potrebe prostora za pohranu;
- U. budući da Znanstveni, tehnički i gospodarski odbor za ribarstvo (STECF) ističe da zajedničke preporuke regionalnih skupina država članica za provedbu obveze iskrcavanja u 2021. sadržavaju relativno malen broj mjera namijenjenih povećanju selektivnosti; budući da opada broj pilot-projekata za ispitivanje selektivnijih alata ili strategija izbjegavanja, u skladu s člankom 14. ZRP-a;
- V. budući da je Vijeće tijekom posljednjih nekoliko godina uklonilo nekoliko vrsta s popisa ukupnog dopuštenog ulova, čime se na njih prestala odnositi obveza iskrcavanja;
- W. budući da obveza iskrcavanja nije cilj sama po sebi, već instrument za postizanje cilja selektivnosti u okviru zajedničke ribarstvene politike;
- X. budući da su nedavno donesene zajedničke zalihe kvota usputnog ulova u svrhu suzbijanja pojave vrsta koje ograničavaju ribolov;
- Y. budući da je odbacivanje neželjenog ulova pojava koja postoji u svim vrstama ribolova u svijetu, a ne problem koji se javlja samo u Europi; budući da je za vode EU-a karakterističan velik udio mješovitog ribolova; budući da je nekoliko trećih zemalja i samoupravnih područja uspostavilo zabrane odbacivanja ulova u različitoj mjeri, uključujući Kanadu, Farske otoke, Norvešku, Island, Čile i Novi Zeland; budući da ostale treće zemlje, kao što su Sjedinjene Američke Države, nisu zabranile odbacivanje ulova, ali da se u njihovu zakonodavstvu u području ribarstva primjenjuju drugi pristupi za smanjenje neželjenog ulova; budući da je zabrana odbacivanja ulova u Norveškoj i

na Islandu više puta izmijenjena tijekom 30 godina kako bi se odgovorilo na konkretne probleme; budući da učinak zabrane odbacivanja ulova u Čileu još nije u potpunosti poznat jer se ona tek počinje primjenjivati; budući da je odbačeni ulov i dalje velik problem u upravljanju ribolovom Novog Zelanda;

- Z. budući da načelo relativne stabilnosti, koje je prvi put utvrđeno u Osnovnoj uredbi o ZRP-u iz 1983. i provedeno u Uredbi o TAC-ovima i kvotama iz 1983., utvrđuje ključ za raspodjelu TAC-ova po državi članici prema načelu raspodjele povijesnih ulova (1973. – 1978.), ovisnosti iz Haških preferencija iz 1976. i gubitka nadležnosti (1973. – 1976.);
 - AA. budući da je objavljeno gotovo 4000 znanstvenih radova o odbačenom ulovu, od čega je 3700 njih povezano s industrijskim ribarstvom, a malo priobalno ribarstvo tema je manje od 200 radova;
 - AB. budući da je u slučaju 1950 morskih vrsta unutar različitih skupina došlo do promjena u zemljopisnoj rasprostranjenosti i sezonskim aktivnostima uzrokovanih zagrijavanjem oceana i biokemijskim promjenama u njihovim staništima, primjerice do gubitka kisika, što je dovelo do promjena u sastavu i količinama vrsta te proizvodnji biomase u ekosustavima od ekvatora do polova; budući da promjena rasprostranjenosti ribljih stokova utječe na buduće upravljanje ribarstvenim aktivnostima, a time i na provedbu obveze iskrcavanja;
 - AC. budući da je Komisija prije svojeg prijedloga nove osnovne uredbe o ZRP-u u srpnju 2011. provela socioekonomsku procjenu učinka politika za smanjenje odbačenog ulova, ali dosad nije detaljno analizirala njezin društveno-gospodarski učinak ni učinke na sigurnost na plovilu niti pružila odgovore na zabrinutost u pogledu provedbe koju su iznijeli savjetodavna vijeća i države članice;
 - AD. budući da je i dalje nepoznato u kojoj je mjeri odbačeni ulov smanjen; budući da čak pet država članica nije pružilo odgovore na upitnik Komisije o provedbi obveze iskrcavanja za 2019., a dvije od njih to nisu učinile u zadnje tri godine;
 - AE. budući da razlike u kontroli i provođenju obveze iskrcavanja mogu dovesti do stvaranja neravnopravnih uvjeta unutar država članica i među njima; budući da je u svojim izvješćima u kojima se ocjenjuje usklađenost s obvezom iskrcavanja Europska agencija za kontrolu ribarstva utvrdila da države članice nedovoljno provode tu obvezu te je iznijela preporuke za poboljšanje kontrole;
 - AF. budući da Komisija do 31. prosinca 2022. mora podnijeti izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o provedbi ZRP-a, uključujući obvezu iskrcavanja
- ;
- 1. potvrđuje opći cilj EU-a da osigura održivo iskorištavanje ribljih stokova i zaštitu morskih ekosustava; ističe da su smanjenje odbačenog ulova i svodenje neželjenog ulova na najmanju moguću razinu prioritet javne politike koji je oblikovan kao odgovor na zabrinutost u pogledu odgovornosti, očuvanja i rasipanja prirodnih resursa, kao i na znanstvenu potrebu da se u potpunosti uzmu u obzir svi izvori ribolovne smrtnosti;

2. žali zbog toga što godišnja izvješća Komisije o trenutnom stanju zajedničke ribarstvene politike sadržavaju vrlo malo informacija o provedbi obveze iskrcavanja, a do sada nema informacija o mjeri u kojoj je postignuto smanjenje količina odbačenog ulova prema toj obvezi, niti analize o njezinom socioekonomskom učinku ni učinku njezine provedbe na sigurnost na ribarskim plovilima;
3. svjestan je da uvođenje obveze iskrcavanja predstavlja promjenu paradigme i jedan od najvećih izazova u povijesti upravljanja ribarstvom u EU-u – od evidentiranja iskrcaja i, u nekim slučajevima, uvođenja obveze iskrcavanja do sustava evidentiranja cjelokupnog ulova – što je uz uvođenje politike najvišeg održivog prinosa neizbježno imalo niz sveobuhvatnih kratkoročnih i dugoročnih ekoloških i socioekonomskih učinaka; naglašava potrebu za procjenom socioekonomskog učinka obveze iskrcavanja;
4. konstatira da politika najvišeg održivog prinosa ne znači da ne postoji odbacivanje ulova, a odbacivanje ulova ne podrazumijeva da nije bilo moguće postići najviši održivi prinos, što se pokazuje u slučaju mnogih stokova, uključujući usputno ulovljene vrste;
5. naglašava napredak postignut u pogledu suradnje dionika i poduzete korake za poboljšanje selektivnosti; napominje, međutim, da je, sukladno podacima Komisije i STECF-a, ispunjavanje obveze iskrcavanja općenito i dalje na vrlo niskoj razini te da je odbacivanje u okviru stope koja je usporediva s godinama prije uvođenja obveze iskrcavanja;
6. uvida da od 2010. u okviru Uredbe o kontroli ribarstva postoji obveza evidentiranja odbačenog ulova u očevidniku; žali zbog toga što unatoč uvođenju obveze iskrcavanja i dalje postoje ograničeni pouzdani podatci i saznanja o količini odbačenog ulova, zbog toga što se broj preventivnih ukupnih dopuštenih ulova povećao, za razliku od smanjenja količine analitičkih TAC-ova, te zbog toga što se dostupnost znanstvenih informacija o stanju stokova nije znatno poboljšala;
7. konstatira da obveza iskrcavanja zbog različitih prepreka i dalje izaziva zabrinutost u sektoru ribarstva i u znanstvenoj zajednici; ističe da se zabrinutost u sektoru ribarstva odnosi na nedostatak odgovarajuće infrastrukture u lukama, povećanje operativnih troškova, nedostatak poticaja za usklađenost javnih uprava i poteškoće u postizanju veće selektivnosti u nekim vrstama ribolova bez ugrožavanja profitabilnosti ribolovne djelatnosti, posebno u mješovitom ribolovu koji je izložen visokom riziku od ograničavanja ribolova koje dovodi do nedovoljnog iskorištavanja raspoloživih kvota i mogućeg ranog zatvaranja ribolova te stvaranja ozbiljnih gospodarskih poteškoća za dotične flote; napominje da su dosad zabilježena samo dva slučaja: list (Belgija) i velikooka tuna (Francuska);
8. žali zbog činjenice da su poteškoće koje su se pojavile prilikom provedbe zabrane odbacivanja dovele do negativnog prikazivanja ribara i napora sektora ribarstva, i to usprkos napretku koji je ostvaren u pogledu ostvarenja cilja najvišeg održivog prinosa;
9. prima na znanje mjere koje su dosad poduzete, to jest razmjenu kvota i zajedničke zalihe kvota za vrste usputnog ulova, mada one uglavnom nisu trajne, kao i da su podložne pregovorima između država članica i da njihovu učinkovitost tek treba temeljito procijeniti; ističe da je potrebno ukloniti administrativne prepreke učinkovitoj provedbi obveze iskrcavanja, poboljšati razvoj i primjenu novih selektivnih alata te

nastaviti s osmišljavanjem učinkovitih planova za smanjenje usputnog ulova u cilju obnove osjetljivih stokova;

10. naglašava mogućnost i potrebu korištenja izuzeća (visoka stopa preživljavanja i izuzeće *de minimis*) predviđenih Uredbom kako bi se olakšala provedba i suzbile moguće situacije ograničavanja; podsjeća da je potrebno pružiti pouzdane i točne dokaze i podatke te preporučuje da se pojednostavi postupak odobravanja izuzeća, uključujući bolje prikupljanje znanstvenih podataka;
11. ističe da je Znanstveni, tehnički i gospodarski odbor za ribarstvo potvrdio da se kvaliteta podnesenih zahtjeva za izuzećem općenito poboljšala od podnošenja prvih zajedničkih preporuka u 2014.; priznaje da pružanje podataka i informacija kojima se potkrjepljuju izuzeća može biti zahtjevno zbog naravi potrebnih podataka; sa zabrinutošću napominje, međutim, da je Znanstveni, tehnički i gospodarski odbor istaknuo činjenicu da postoje brojni slučajevi u kojima se pružene informacije i podaci ne odnose na određenu vrstu i/ili područje ribarstva te da se za potkrepljivanje raznovrsnih izuzeća upotrebljavaju iste studije i pretpostavke; ističe da je uslijed manjka podataka i informacija koje se odnose na određene vrste i područja ribarstva teško procijeniti vjerojatan učinak predloženog izuzeća ili mjeru u kojoj izuzeće ispunjava uvjete za izuzeća *de minimis* ili visoke stope preživljavanja;
12. zabrinut je zbog toga što postupno smanjenje nekih fleksibilnih mogućnosti, kao što je izuzeće *de minimis*, može prouzročiti ili pogoršati učinak ograničavanja i zabranu ribolova; ustraje u tome da je potrebno dodatno razviti učinkovite planove za smanjenje usputnog ulova u ribarstvu s ograničenom selektivnošću, kao što je ribolov pelagijskim kočama;
13. podsjeća da obveza iskrcavanja nije sama po sebi cilj, već alat za poticanje poboljšanja u ribarstvu i operativnom ponašanju, poticanje razvoja i upotrebe selektivnijih alata kako bi se neželjeni ulov sveo na najmanju moguću mjeru te kako bi se poboljšala dokumentacija o ulovu radi boljeg razumijevanja i znanstvene procjene ribljih stokova; napominje da se mnogi ribari ne slažu s povezanošću ciljeva obveze iskrcavanja i njezine provedbe, čime se otežava njezino poštovanje; iako je za ostvarivanje tog krajnjeg cilja potrebno vrijeme i dostatna razina znanja, uviđa da su potrebni veći naponi kako bi se promicalo njegovo razumijevanje na zajedničkoj razini i u praksi proveli rezultati studija koje su proveli znanstvenici i ribari kako bi se poboljšala selektivnost i smanjio neželjeni ulov; poziva Komisiju da nastavi pružati potporu planovima za poboljšanje selektivnosti, među ostalim upotrebom poticaja za primjenu selektivnijih alata;
14. naglašava specifičnosti najudaljenijih regija, posebno u pogledu plovila, starijih flota te luka smanjenog kapaciteta za pohranu i obradu, što može učiniti obvezu iskrcavanja nepraktičnom;
15. napominje da se razine odbačenog ulova znatno razlikuju od ribolovnih područja do morskih bazena, što dovodi do percepcije da jedinstveno pravilo za sve slučajeve možda nije najbolja strategija za poticanje ribara da postanu selektivniji; poziva Komisiju da utvrdi glavne nedostatke i predloži prilagođena rješenja po mjeri za pojedina ribolovna područja za svaki morski bazen, pri čemu je posebnu pažnju potrebno posvetiti artizanalnom ribolovu, osobito u najudaljenijim regijama;

16. podsjeća da trenutačni pravni okvir državama članicama pruža pravnu osnovu za aktivnu suradnju kako bi se utvrdila pravila selektivnog ribolova na fleksibilniji način i kako bi se iskoristile znanstveno dokazane metode za ublažavanje klimatskih promjena; poziva države članice da poboljšaju svoju suradnju s pomoću regionalnog pristupa, uključujući uključivanje relevantnih dionika i savjetodavnih vijeća, te da u tu svrhu u potpunosti iskoriste subvencije koje su im na raspolaganju; ponavlja da je potrebno zajamčiti jednake uvjete u provedbi obveze iskrcavanja;
17. pozdravlja rezultate nedavnih znanstvenih studija (npr. DiscardLess, MINOUW i LIFE iSEAS) o inovativnoj selektivnosti alata, strategijama izbjegavanja i izmjenama plovila za postupanje s neželjenim ulovom na plovilu; smatra da je nužno nastaviti istraživačke aktivnosti kako bi se poboljšala selektivnost alata, strategije izbjegavanja i rukovanje neželjenim ulovom; pozdravlja predloženi program „Mission Starfish 2030: Restore our Ocean and Waters” („Misija Morska zvijezda 2030.: obnavljanje naših oceana i mora”) i smatra da će misija u području zdravih oceana, mora, obalnih i kopnenih voda pridonijeti razvoju hitno potrebnih rješenja koja izravno utječu na sektor ribarstva i održivu upotrebu oceanskih resursa i upravljanje njima;
18. naglašava da učinkoviti sustavi upravljanja ribarstvom, uključujući mogućnost upotrebe svih elemenata za pravilnu provedbu obveze iskrcavanja i postizanje ciljeva ZRP-a, trebaju biti dokazani točnom i pouzdanom dokumentacijom o ulovu i znanstvenim podacima; poziva Komisiju i države članice da pojačaju napore kako bi se, prema potrebi, u potpunosti provelo primjenjivo zakonodavstvo EU-a te da poduzmu daljnje mjere kako bi se zajamčilo potpuno prikupljanje dokumentacije i podataka, razmjerno njihovu ribolovnom kapacitetu u slučaju flote za mali priobalni ribolov;
19. izražava zabrinutost zbog nedostatka odgovarajuće kontrole obveze iskrcavanja i usklađenosti s njome te ističe negativan učinak tih nedostataka na održivost, također i zbog utvrđivanja TAC-ova na temelju ukupnog ulova, uključujući takozvane „dodatke” kojima se nadoknađuje prethodno odbačena količina ribe;
20. naglašava da postojanje brojnih pravila, izuzeća i odstupanja donesenih tijekom proteklih nekoliko godina otežava provedbu obveze iskrcavanja i evaluaciju usklađenosti koju provodi EFCA, što otežava postizanje ciljeva zaštite i poboljšanja održivosti ribarstva; ističe da je upotreba izuzeća predviđenih u ZRP-u od iznimne važnosti za provedbu obveze iskrcavanja;
21. poziva na bolje korištenje novih tehnologija i digitalnih rješenja razvijenih u suradnji s ribolovnim sektorom i nadležnim tijelima država članica kako bi se poboljšalo praćenje, kontrola i nadzor, uz potpuno poštovanje prava privatnosti i povjerljivosti poslovnih podataka;
22. naglašava ključnu ulogu ribara i drugih dionika u provedbi politika, čime se potiče kultura usklađenosti, te postupnih i prilagodljivih promjena u pravilima obveze iskrcavanja tijekom vremena; ističe dodatne koristi dobrovoljnih i poticajnih programa za poboljšanje uključenosti ribara;
23. iako poboljšanje selektivnosti mora i dalje biti visoki prioritet, naglašava kako je za provedbu obveze iskrcavanja potreban međusektorski pristup i jasni poticaji koje treba osmisliti kako bi se potaknulo ublažavanje najboljih praksi; preporučuje sljedeće

popratne mjere i alate za upravljanje:

- a. daljnje korištenje i optimizacija alata koji se temelje na kvotama, u skladu s načelima ZRP-a i pod uvjetom da se uspostave učinkovite mjere kontrole, kao što su:
 - raspodjela kvota u skladu s očekivanim sastavom ulova,
 - prilagodbe putem zamjena kvota s drugim državama članicama i susjednim trećim zemljama s kojima EU dijeli stokove, koje se provode na fleksibilan i učinkovit način kako bi se izbjeglo nedovoljno iskorištavanje kvota, primjerice prijelazom na trajne, a ne samo godišnje obnovljive mehanizme nakon utvrđivanja ukupnog dopuštenog ulova i kvota, u skladu s najboljim raspoloživim znanstvenim savjetom,
 - dodjela procijenjenog udjela odbačenog ulova u kvotama za ribare, posebno one koji se bave malim ribolovom, koji se odluče koristiti selektivnijim alatima,
- b. proučavanje izvedivosti primjene pristupa prostornog planiranja morskog područja i upravljanja prema pojedinim područjima kako bi se izbjegao odbačeni ulov usmjeravanjem ribara na područja u kojima je manja vjerojatnost prisutnosti nedorasle ribe, pri čemu je potrebno osigurati da takve mjere ne uzrokuju nekorištenje ostalih vrsta komercijalno prikladne veličine;
- c. omogućavanje veće fleksibilnosti kako bi se ribarima omogućilo da odaberu rješenja za alate, zajedno s većom odgovornošću za dokumentaciju (potpuna dokumentacija o ulovu);
- d. jamčenje fleksibilnih mehanizama za odobravanje novih vrsta selektivnih ribolovnih alata kako bi se dionike potaknulo da podnesu zahtjev za pilot-projekte i provode ih;
- e. odobravanje isključivog pristupa ribolovnim područjima ili razdobljima kako bi se potaknula selektivnost;
- f. usvajanje strategija za maksimalno korištenje neželjenog ulova u svrhe koje se ne odnose na prehranu ljudi, bez da se stvara potražnja za nedoraslim ulovom i pod uvjetom da su ekonomski i operativno izvedive za ribare;
- g. razvijanje atlasa neželjenog ulova za različite vrste ribolova i područja kako bi se bolje razvili regionalni planovi usputnog ulova, uz sudjelovanje država članica i ribarske industrije, uz potporu Europskog fonda za pomorstvo, ribarstvo i akvakulturu;
- h. korištenje i razvoj dobrovoljnih i poticajnih alata umjetne inteligencije za povećanje selektivnosti i kontrole te poboljšanje identifikacije vrsta u suradnji s ribolovnim sektorom i nadležnim tijelima država članica;
- i. postupno uvođenje zahtjeva za sukladnost s istom politikom odbacivanja ulova u slučaju uvoza proizvoda ribarstva iz trećih zemalja kako bi se otklonio usporedivo

nepovoljniji položaj i nepošteno tržišno natjecanje za europske flote i pritom poboljšala zaštita globalnih ribolovnih resursa;

- j. obnova obveze Komisije da jednom godišnje izvješćuje o trenutačnom stanju ZRP-a i provedbi obveze iskrcavanja te pruža više informacija o provedbi ZRP-a, uključujući socioekonomski učinak i, među ostalim aspektima, potrošnju goriva, prostor za skladištenje, učinke na sigurnost i radne uvjete na ribarskim plovilima, smanjenje odbačenog ulova i neželjenog ulova te poboljšanje stanja stokova (najviši održivi prinos);
24. poziva Komisiju da u okviru izvješća o procjeni provedbe zajedničke ribarstvene politike predviđenog za 2022. posebno:
- a. procijeni u kojoj je mjeri ostvareno smanjenje odbačenog u okviru obveze iskrcavanja te je li ono doprinijelo poboljšanju stanja stokova (najviši održivi prinos) i smanjenju učinka na morski ekosustav;
 - b. procijeni socioekonomski učinak obveze iskrcavanja, sustav naknada, broj članova posade te sigurnosne i radne uvjete na plovilu, u skladu s preporukama FAO-a i ILO-a;
 - c. utvrdi i nadzire vrste ribolova u kojima je prema znanstvenim dokazima trenutačno teško postići povećanje selektivnosti;
 - d. procijeni učinkovitost i primjenjivost nedavno donesenih zajedničkih zaliha kvota za usputni ulov kao učinkovitog i primjenjivog alata za suzbijanje pojave vrsta koje ograničavaju ulov;
 - e. procijeni učinak na održivost vrsta koje je Vijeće uklonilo s popisa stokova na koje se primjenjuju TAC-ovi posljednjih godina i ocijeni moguće posljedice njihova ponovnog uvođenja u okviru sustava TAC-a;
 - f. utvrdi i ukloni administrativne poteškoće na koje se naišlo pri razvoju i provedbi pilot-projekata selektivnosti, a koje otežavaju ribarima da budu selektivniji;
 - g. utvrdi komercijalne i/ili dobrotvorne prilike kako bi se na najbolji mogući način iskoristio taj neizbježan iskrcani ulov ispod minimalnih referentnih veličina za očuvanje i neželjeni ulov kako bi se izbjeglo rasipanje prirodnih resursa, ali i ugrožavanje ciljeva održivosti ZRP-a;
 - h. procijeni svrsishodnost postojeće politike obveze iskrcavanja i evaluira izvedivost prilagodbe obveze iskrcavanja na pojedinačnoj osnovi za ribolov i/ili stok;
 - i. procijeni načine poboljšanja prilagodbe i pojednostavljenja članka 15. ZRP-a kako bi se olakšala njegova provedba i kako bi ga razumjeli svi dionici, a prije svega kako bi države članice upotrebljavale sva sredstva koja su im dostupna unutar važećeg pravnog okvira u svrhu poboljšanja selektivnosti i smanjenja neželjenog ulova;
25. poziva Komisiju da na temelju te evaluacije i, po potrebi, podnese zakonodavni prijedlog radi boljeg postizanja ciljeva smanjenja odbačenog ulova i poboljšanja stokova;
26. ističe zabrinutost zbog toga što stokovi koji se dijele s trećim zemljama ne podliježu uvijek jednakim odredbama o odbacivanju ulova; naglašava potrebu za postupnim približavanjem glavnim ciljevima upravljanja ribarstvom u svrhu osiguravanja najviših standarda u postupku postizanja dobrog stanja okoliša dijeljenog morskog ekosustava,

održivosti ribarskih aktivnosti i održavanja ravnopravnih uvjeta u odnosu na treće zemlje, osobito Ujedinjenu Kraljevinu;

27. nalaže svojem predsjedniku da ovu Rezoluciju proslijedi Vijeću, Komisiji, Odboru regija, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru te vladama i parlamentima država članica.

INFORMACIJE O USVAJANJU U NADLEŽNOM ODBORU

Datum usvajanja	19.4.2021
Rezultat konačnog glasovanja	+: 26 -: 1 0: 1
Zastupnici nazočni na konačnom glasovanju	Clara Aguilera, Pietro Bartolo, François-Xavier Bellamy, Izaskun Bilbao Barandica, Rosanna Conte, Rosa D'Amato, Giuseppe Ferrandino, Søren Gade, Niclas Herbst, France Jamet, Pierre Karleskind, Predrag Fred Matić, Francisco José Millán Mon, Grace O'Sullivan, Manuel Pizarro, Caroline Roose, Bert-Jan Ruissen, Annie Schreijer-Pierik, Ruža Tomašić, Peter van Dalen, Emma Wiesner
Zamjenici nazočni na konačnom glasovanju	Benoît Biteau, Manuel Bompard, Nicolás González Casares, Valentino Grant, Petros Kokkalis, Gabriel Mato, Nuno Melo

POIMENIČNO KONAČNO GLASOVANJE U NADLEŽNOM ODBORU

26	+
ECR	Bert-Jan Ruissen, Ruža Tomašić
ID	Rosanna Conte, Valentino Grant
PPE	François-Xavier Bellamy, Peter van Dalen, Niclas Herbst, Gabriel Mato, Nuno Melo, Francisco José Millán Mon, Annie Schreijer-Pierik
Renew	Izaskun Bilbao Barandica, Søren Gade, Pierre Karleskind, Emma Wiesner
S&D	Clara Aguilera, Pietro Bartolo, Giuseppe Ferrandino, Nicolás González Casares, Predrag Fred Matic, Manuel Pizarro
The Left	Manuel Bompard
Verts/ALE	Benoît Biteau, Rosa D'Amato, Grace O'Sullivan, Caroline Roose

1	-
ID	France Jamet

1	0
The Left	Petros Kokkalis

Korišteni znakovi:

+ : za

- : protiv

0 : suzdržani